

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Andrzej Kordowski / spr./

Sędziowie : Włodzimierz Wójcicki, Joanna Rawa

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi (...) Ltd. Z siedzibą w L.

na przewlekłość postępowania w sprawie I C 727/17 Sądu Rejonowego w Grajewie

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Grajewie sprawie I C 727/17 doszło do naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w okresie od dnia 1 lutego 2018r.. do dnia 14 lutego 2019r.;
2. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grajewie na rzecz (...) Ltd. Z siedzibą w L. kwotę 2.000 / dwa tysiące/ złotych;

Andrzej Kordowski Włodzimierz Wójcicki Joanna Rawa

UZASADNIENIE

(...) Ltd. Z siedzibą w L. w dniu 14 lutego 2019r. wniósł o stwierdzenie nieuzasadnionej przewlekłości postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Rejonowym w Grajewie w sprawie I C 727/17 oraz przyznanie odszkodowania w wysokości 2.000 zł. na rzecz skarżącego;

W uzasadnieniu skargi podał, że w kwietniu 2017r. w ramach elektronicznego postępowania upominawczego skierował do Sądu Rejonowego w Lublinie – L. Zachód pozew o zapłatę przeciwko A. N.. Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2018r. przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Grajewie.

Sąd Rejonowy w Grajewie niezwłocznie wezwał pełnomocnika powoda do usunięcia braków, które zostały uzupełnione pismem z dnia 16 października 2017r. Termin rozprawy wyznaczony został na dzień 17 stycznia 2018r.. Pełnomocnik powoda zobowiązany został do wskazania aktualnego adresu pozwanego, które to braki powód uzupełnił w dniu 29 stycznia 2018r. Od tego czasu nie zostały podjęte przez sąd żadne czynności zmierzające do rozpoznania sprawy, w związku z powyższym doszło do nieusprawiedliwionej przewlekłości postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga jest częściowo zasadna. Zgodnie z art. 2. 1. ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki / Dz. U. nr 179 poz. 1843 z późniejszymi zmianami/ strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w

tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Należy pamiętać, przy ocenie danej sprawy, że pojęcie przewlekłości postępowania sądowego nie jest zależne wprost od czasu trwania czynności procesowych, trzeba bowiem uwzględniać nade wszystko to, czy planowanie i przeprowadzanie czynności nie jest nadmiernie rozciągnięte w czasie, rozwleczone i wyraźnie przedłużające tok czynności. Zawsze trzeba to odnosić do konkretnych realiów sprawy, przyjętego trybu postępowania i wypełnienia ustawowych zadań przewidzianych dla danego postępowania. Muszą być także respektowane uprawnienia poszczególnych uczestników postępowania. Nie jest możliwe formułowanie konkretnych terminów o maksymalnym charakterze do zakończenia postępowania, zaś ocena, czy sprawę rozpoznano "w rozsądnym terminie", zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Podkreśla się, że ocena powinna uwzględniać następujące elementy: złożoność sprawy, znaczenie sprawy dla interesów skarżącego, zachowanie skarżącego, zachowanie się organu sądowego. Każdy z elementów badany jest oddzielnie, a dopiero następnie dokonuje się oceny ich łącznego efektu.

Zgodnie z art. 5. 1 ww. ustawy, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

W przedmiotowej sprawie od dnia 1 lutego 2018r. tj. od daty wskazania przez pełnomocnika powoda adresu pozwanego do dnia 14 lutego 2019r. nie zostały podjęte żadne czynności w sprawie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego,/ Postanowienie Sądu Najwyższego z 21.02.2018 r., (...) 3/18, LEX nr 2456369: Postanowienie Sądu Najwyższego z 9.01.2018 r., (...) 56/17, LEX nr 2440458: Postanowienie Sądu Najwyższego z 4.04.2017 r., (...) 13/17, LEX 2298290:/ jak i w judykaturze dominujące jest stanowisko, że co do zasady, ponad dwunastomiesięczna opieszałość sądu uzasadnia stwierdzenie przewlekłości postępowania. Wskazuje się tam wprawdzie na tendencję do wydłużania się czasu oczekiwania na rozpoznanie sprawy, które mogą wynikać z trudności organizacyjnych, jakie istnieją w związku z obłożeniem sądów dużą ilością spraw i brakami kadrowymi. Jednak podkreśla się również, że nie są to okoliczności usprawiedliwiające niepodejmowanie czynności w sprawie przez okres ponad dwunastu miesięcy.

Sąd Okręgowy uwzględniając skargę, stanął na stanowisku, iż braki kadrowe nie mogą być przesłanką do stwierdzenia, że nie doszło do nadmiernej przewlekłości postępowania. Uchybienia organizacyjne nie mogą naruszać interesów stron postępowania, tym bardziej, że przedmiotowa sprawa nie należy do spraw skomplikowanych pod względem procesowym i materialnym.

W związku z powyższym orzeczono, jak w sentencji.

Andrzej Kordowski Włodzimierz Wójcicki Joanna Rawa